

14. ΣΗΜΕΙΑ ΣΤΙΞΗΣ – ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΕΜΑΤΩΝ – ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Κριτήριο 28113

Εκφώνηση: «κοινωνιόλεκτος»: εισαγωγικά

(ηλικία, φύλο, κοινωνική τάξη, επάγγελμα κ.λπ.): παρένθεση

– κι εγώ στις ανεπίσημες περιστάσεις με τους φίλους μου: παύλα

Ποιο σκοπό εξυπηρετούν, κατά τη γνώμη σου, τα σημεία στίξης στις παραπάνω περιπτώσεις;

Υπάρχει όμως και ένας άλλος όρος, η «κοινωνιόλεκτος», για μια ποικιλία που βασίζεται σε κοινωνικές παραμέτρους (ηλικία, φύλο, κοινωνική τάξη, επάγγελμα κ.λπ.).

Μη τυπική χρήση της γλώσσας μπορεί να κάνουμε κι εμείς, ασχέτως της δουλειάς μας – κι εγώ στις ανεπίσημες περιστάσεις επικοινωνίας με τους φίλους μου, που αισθάνομαι πιο οικεία, μπορώ να χρησιμοποιώ κάλλιστα και σλανγκ.

Απάντηση:

- τα εισαγωγικά περικλείουν έναν επιστημονικό όρο/ορολογία/ειδικό λεξιλόγιο
- μέσα στην παρένθεση υπάρχει η επεξήγηση του όρου «κοινωνικές παράμετροι»
- η παύλα διακόπτει τη ροή του λόγου, προκειμένου ο πομπός να εισαγάγει ένα προσωπικό του σχόλιο, το οποίο θεωρεί απαραίτητο για την ουσιαστικότερη κατανόηση του κειμένου.

2. Κριτήριο 19498

Εκφώνηση: Να δικαιολογήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στις παρακάτω περιπτώσεις:

««κανονικό» (1^η παράγραφος): τα εισαγωγικά

τι γίνεται όταν αυτά παραμένουν καταγεγραμμένα σε προφίλ στο Facebook, σε βίντεο στο YouTube; (1^η παράγραφος): το ερωτηματικό

«It's Complicated: The Social Lives of Networked Teens» (3^η παράγραφος): τα εισαγωγικά

«διαδιδόμενες» (3^η παράγραφος): τα εισαγωγικά

(μπορούν εύκολα να μοιραστούν) (3^η παράγραφος): η παρένθεση

(1^η παράγραφος) Η έκφραση «εφηβικό δράμα» χρησιμοποιείται ευρέως, τόσο στον επιστημονικό όσο και στον «κανονικό» κόσμο, για να περιγράψει εξαιρετικά εύστοχα την αντάρα της εφηβικής ηλικίας. Και αν οι τσακωμοί ή οι

εξάρσεις αγάπης των εφήβων αποτελούν λόγια του αέρα προορισμένα να ξεχαστούν με την ενηλικίωση, τι γίνεται όταν αυτά παραμένουν καταγεγραμμένα σε προφίλ στο Facebook, σε βίντεο στο YouTube; Τι συμβαίνει όταν οι βραδιές της παρόρμησης αποτελούν σημεία ενός παγκόσμιου αφηγήματος, το οποίο γράφεται κάθε δευτερόλεπτο και μπορεί κάποιος να αναζητήσει και να βρει στο Google;

(3η παράγραφος) Η αντανάκλαση του εφηβικού δράματος στον ψηφιακό χώρο είναι αναμενόμενη σε έναν διασυνδεδεμένο κόσμο. Ωστόσο, η Ντέινα Μπόιντ, κοινωνιολόγος [...], κωδικοποιεί στο βιβλίο της «It's Complicated: The Social Lives of Networked Teens» («Είναι περίπλοκο: Η κοινωνική ζωή των διασυνδεδεμένων εφήβων», εκδ. Yale) τα χαρακτηριστικά των δημοσιευόμενων στο Διαδίκτυο πληροφοριών. Αυτές είναι «επίμονες» (δηλαδή έχουν διάρκεια και μένουν στον χρόνο), «εμφανείς» (το κοινό που μπορεί να τις δει είναι μεγάλο), «διαδιδόμενες» (μπορούν εύκολα να μοιραστούν) καθώς και «αναζητήσιμες» (μέσω των μηχανών αναζήτησης). Όλα τα παραπάνω στοιχεία γεννούν απορίες για τα θέματα ιδιωτικότητας που προκύπτουν.

Απάντηση:

τα εισαγωγικά (1^η παράγραφος): μεταφορική χρήση της γλώσσας

το ερωτηματικό (1^η παράγραφος): απορία/προβληματισμός

τα εισαγωγικά (3^η παράγραφος): τίτλος βιβλίου

τα εισαγωγικά (3^η παράγραφος): μεταφορική χρήση της γλώσσας

η παρένθεση (3^η παράγραφος): επεξήγηση

3. Κριτήριο 20250

Εκφώνηση: Στα ακόλουθα χωρία του Κειμένου 1 να σχολιάσεις τον ρόλο των σημείων στίξης:

α. Συχνά όμως ξεχνάμε ότι ανάμεσα στη μητέρα και το παιδί υπήρχε ένα εξαιρετικό όργανο σύνδεσης, ο πλακούντας, που μας έφερνε ό,τι ήταν απαραίτητο για την επιβίωσή μας... (των κομμάτων)

β. Ποια ζωή όμως; (του ερωτηματικού)

γ. Οι αστακοί –όταν αλλάζουν εξωτερικό περίβλημα– χάνουν κατ' αρχήν το παλιό και μένουν χωρίς καμία άμυνα όσο χρόνο χρειάζεται να φτιάξουν ένα καινούριο. (διπλή παύλα)

δ. Η εφηβεία είναι το δράμα του αστακού! (του θαυμαστικού)

ε. Το δικό μας «μουγγρί» είναι όλα τα απειλητικά πράγματα που βρίσκονται μέσα μας, αλλά και έξω από μας και που συχνά δεν τα συλλογίζόμαστε. (των εισαγωγικών)

Η εφηβεία είναι η περίοδος της μετάβασης από την παιδική στην ώριμη ηλικία κι έχει για κέντρο της την ήβη. Για να πούμε την αλήθεια, τα όριά της είναι ασαφή.

Αυτό με το οποίο μοιάζει περισσότερο είναι αναμφίβολα η γέννηση, κατά την οποία μας χωρίζουν από τη μητέρα μας κόβοντας τον ομφάλιο λώρο. Συχνά όμως ξεχνάμε ότι ανάμεσα στη μητέρα και το παιδί υπήρχε ένα εξαιρετικό όργανο σύνδεσης, ο πλακούντας, που μας έφερνε ό,τι ήταν απαραίτητο για την επιβίωσή μας και συγκρατούσε πολλές επικίνδυνες ουσίες που κυκλοφορούσαν στο μητρικό αίμα. Χωρίς αυτόν θα ήταν αδύνατη η ζωή πριν από τη γέννηση. Στη γέννηση όμως πρέπει οπωσδήποτε να τον αποχωριστούμε, για να μπορέσουμε να ζήσουμε. Η εφηβεία είναι σαν μια δεύτερη γέννηση που γίνεται προοδευτικά. Πρέπει ν' αφήσουμε σιγά σιγά την οικογενειακή προστασία, όπως αφήσαμε κάποτε τον προστατευτικό πλακούντα. [...] Νιώθουμε ότι το ν' αποχωριστούμε μια μέρα τους γονείς μας είναι ζωτικής σημασίας για μας. Αυτό σημαίνει ήδη ότι κάποια μορφή σχέσης μαζί τους πρέπει να αλλάξει. Θέλουμε να φτιάξουμε μια διαφορετική ζωή. Ποια ζωή όμως; Δε θέλουμε πάντοτε να έχουμε την ίδια ζωή με τη δική τους. [...]

Οι αστακοί –όταν αλλάζουν εξωτερικό περίβλημα– χάνουν κατ' αρχήν το παλιό και μένουν χωρίς καμία άμυνα όσο χρόνο χρειάζεται να φτιάξουν ένα καινούριο. Σε όλο αυτό το διάστημα κινδυνεύουν πολύ. Στους εφήβους συμβαίνει περίπου το ίδιο. Και το να φτιάξουν ένα καινούριο περίβλημα στοιχίζει τόσα δάκρυα και τόσο ιδρώτα, που είναι λιγάκι σαν να το πληρώνουν με αίμα. Στα λημέρια του ανυπεράσπιστου αστακού παραμονεύει πάντοτε ένα μουγγρί, που είναι έτοιμο να τον κατασπαράξει. Η εφηβεία είναι το δράμα του αστακού! Το δικό μας «μουγγρί» είναι όλα τα απειλητικά πράγματα που βρίσκονται μέσα μας αλλά και έξω από μας και που συχνά δεν τα συλλογιζόμαστε. Το «μουγγρί» ίσως είναι το μωρό που κάποτε υπήρξαμε, που δε θέλει να εξαφανιστεί και που φοβάται μήπως χάσει την προστασία των γονιών του. Μας κρατά στην παιδική ηλικία και εμποδίζει να γεννηθεί ο μελλοντικός ενήλικος εαυτός μας. [...]

Απάντηση:

- α. Κόμματα: προσδιορισμός όρου, διευκρίνιση (επεξήγηση)
- β. ερωτηματικό: προβληματισμός, κινητοποίηση του ενδιαφέροντος
- γ. διπλή παύλα: προϋπόθεση, σχόλιο, διευκρίνιση
- δ. θαυμαστικό: έκπληξη, έμφαση
- ε. εισαγωγικών: μεταφορά

4. Κριτήριο 32984

Εκφώνηση: Να δικαιολογήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στις παρακάτω περιπτώσεις (με υπογράμμιση στο Κείμενο 1):

Ένας ιδιαίτερος αγώνας δρόμου! (τίτλος)

Την δική τους... ασίστ στην κοινωνική δράση (1^η παράγραφος)

«είμαστε όλοι αδέρφια» (4^η παράγραφος)

(Τίτλος) «Ένας ιδιαίτερος αγώνας δρόμου!»

(1^η παράγραφος) Την δική τους... ασίστ στην κοινωνική δράση έδωσαν για άλλη μια φορά ο Γιάννης και ο Θανάσης Αντετοκούνμπο, καθώς διοργάνωσαν έναν αγώνα δρόμου στην Αθήνα, με σκοπό τα έσοδα να δοθούν για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Ο αγώνας 5 χιλιομέτρων ξεκίνησε μπροστά από το γήπεδο μπάσκετ του Τρίτωνα στα Σεπόλια, το οποίο αποτελεί σημείο αναφοράς για την πορεία των δύο Ελλήνων άσων, και τερμάτισε στο Καλλιμάρμαρο. [...]

(4^η παράγραφος) Φέτος, αφορμή για να επιστρέψουν στη γειτονιά τους είναι το *Antetokounbros 5K Run*, ο αγώνας δρόμου που έγινε το Σάββατο με αφετηρία το γήπεδο μπάσκετ του Τρίτωνα στα Σεπόλια και τερματισμό το Καλλιμάρμαρο, με τους συμμετέχοντες, που θα τρέξουν δίπλα στους αδελφούς Αντετοκούνμπο, να μεταφέρουν το μήνυμα «είμαστε όλοι αδέρφια», στηρίζοντας παράλληλα και τον φιλανθρωπικό σκοπό της συγκεκριμένης ενέργειας. [...]

Απάντηση:

- Το θαυμαστικό χρησιμοποιείται προκειμένου να φανερώσει τον θαυμασμό και την ένταση του αρθρογράφου, με την επιλογή του οποίου να επιβεβαιώνει ότι πράγματι ο αγώνας δρόμου που περιγράφεται στο κείμενο μόνο συνηθισμένος δεν είναι.
- Τα αποσιωπητικά και η στιγμιαία παύση που προκύπτει μέσω της παρουσίας τους οδηγούν τον αναγνώστη να εστιάσει στη λέξη που ακολουθεί («ασίστ»), με τον αρθρογράφο να δίνει έμφαση στο γεγονός ότι η λέξη δεν χρησιμοποιείται με την κυριολεκτική της -μπασκετική- σημασία, αλλά λειτουργεί μεταφορικά για να δηλώσει τη βοήθεια που τα αδέρφια Αντετοκούνμπο παρέχουν, συμβάλλοντας καθοριστικά και σε ένα κοινωνικό επίπεδο.
- Με τα εισαγωγικά που περικλείουν την πρόταση «είμαστε όλοι αδέρφια» δηλώνεται το σλόγκαν-μήνυμα της παρούσας εκδήλωσης, αναδεικνύοντας το συγκεκριμένο ρητό ως στερεοτυπική φράση που οφείλουμε όλοι να έχουμε στο μυαλό μας.

5. Κριτήριο 17209

Εκφώνηση: Ζούμε λοιπόν στην εποχή της ανταντακλαστικής φιλίας, όπου η έννοια παραποιείται. Σχεδόν γνωστοί, ακόλουθοι, προσθήκες «φίλων» και «φίλοι» «φίλων» προσμετρώνται στους «φίλους» που δεν είναι φίλοι, αφού ούτε την πραγματική εικόνα τους έχουμε. Σαν παιχνίδι προφίλ που σε καλεί να μαντέψεις ποιος είναι ο εκάστοτε «φίλος» και βέβαια είναι αυτός που νομίζεις ότι θέλει να είναι. Στο παραπάνω χωρίο του κειμένου παρατηρείται μια επανάληψη της λέξης «φίλος».

Να σε απασχολήσει ο λόγος για τον οποίο ο συγγραφέας χρησιμοποιεί τη λέξη σε εισαγωγικά, ενώ σε μια περίπτωση χωρίς εισαγωγικά.

Απάντηση: Ο συγγραφέας χρησιμοποιεί τη λέξη «φίλος» σε εισαγωγικά για να ειρωνευτεί και να εκφράσει τη δυσπιστία του στο περιεχόμενο της φιλίας την εποχή του διαδικτύου με την πληθώρα των φίλων που επιδιώκουν σήμερα οι άνθρωποι. Η απουσία εισαγωγικών αποδίδει τη σημασία της έννοιας στην πραγματική της διάσταση

6. Κριτήριο 15146

Εκφώνηση: ...«ταξιδεύω» ακόμα και αν παραμένω ακίνητος (1^η παράγραφος)

(την έχω πάθει πολλάκις... δεν υπάρχει περίπτωση να μπεις) (1^η παράγραφος)

για να ξεφύγουμε από τα κομπιούτερ ήρθαμε!(3^η παράγραφος).

Ποιον σκοπό υπηρετούν, κατά τη γνώμη σου, τα σημεία στίξης στο Κείμενο 1 στις παραπάνω περιπτώσεις, τα εισαγωγικά στην πρώτη, η παρένθεση στη δεύτερη και το θαυμαστικό στην τρίτη περίπτωση;

«Εχουμι κι –πώς του λέτι;– Γουί Φι» είπε ο ηλικιωμένος ιδιοκτήτης τών ενοικιαζόμενων δωματίων. «Ιπειδή όμους δεν τα ξέρου αυτά, τον κωδικό θα τον βρείτι γραμμένου ‘κεί δα». Ακριβώς επειδή διέθετε «Γουί Φι» τον είχαμε επιλέξει. Εξάρτηση από την τεχνολογία; Θα το έλεγα δώρο τής τεχνολογίας. Με το WiFi, την ασύρματη σύνδεση στο Διαδίκτυο, έχω την πληροφορία όταν τη θέλω, «ταξιδεύω» ακόμα και αν παραμένω ακίνητος, ψυχαγωγούμαι, επικοινωνώ. Τσεκάρουμε λοιπόν αν το «Γουί Φι» τού παππού είχε σήμα καμπίνα (την έχω πάθει πολλάκις, επιλέγοντας ξενοδοχεία που υπόσχονται Internet αλλά αποκρύπτουν επιμελώς ότι η ταχύτητα σύνδεσης είναι τόσο χαμηλή ώστε δεν υπάρχει περίπτωση να μπεις) και ξεκινήσαμε για μια πρώτη βόλτα.

Στάση στη μοναδική καφετέρια για παγωτό. Στα γύρω τραπέζια δεκάδες παιδιά, μόνα τους ή σε παρέες, βυθισμένα σε κομπιούτερ και tablets. Έξω οι γονείς τους και οι γονείς των γονιών τους βόλταραν. Μέσα, τα νιάτα του χωριού ζούσαν σε μια δική τους, παράλληλη πραγματικότητα, η οποία δεν διασταυρωνόταν με την πραγματικότητα των δικών τους. Έβγαλα και εγώ την ταμπλέτα μου, ζήτησα τον κωδικό τού WiFi. Κοίταξα προς το παράθυρο: η ορεινή φύση με καλούσε να βγω.

Κοίταξα την οθόνη μου: κάτι πολύχρωμα πλασματάκια με καλούσαν να τα πετύχω με ένα μπαλόνι γεμάτο νερό. Βόλτα ή παιχνίδι; Ιδού η απορία. «Ντροπή», είπαμε, «για να ξεφύγουμε από τα κομπιούτερ ήρθαμε!». Βγήκαμε. Σκέφτομαι τώρα ότι ίσως να είμαστε η τελευταία γενιά που μάς απασχολούν τέτοια διλήμματα. Ότι ζούμε μια μοναδική τεχνολογική επανάσταση που μπορεί να μάς αλλάξει εντελώς. Αυτό με τρομάζει. Η πρόοδος όμως δεν πρέπει να με τρομάζει. Πρέπει;

ΥΓ.: Η διαφορά είναι πως εμείς που μεγαλώσαμε χωρίς WiFi και που η καθημερινότητά μας δεν αποτυπωνόταν καρέ-καρέ σε κοινωνικά δίκτυα, διατηρούμε (ίσως) ακόμα τις άμυνές μας απέναντί τους. Εν αντιθέσει με τα σημερινά παιδιά, διαθέτουμε τον τρόπο να αποδράσουμε, έστω προσωρινά, από τον ψηφιακό μας εγκλεισμό...

Απάντηση:

«ταξιδεύω»: Τα εισαγωγικά χρησιμοποιούνται, για να δηλώσουν μεταφορική χρήση τής λέξης.

(την έχω πάθει πολλάκις... δεν υπάρχει περίπτωση να μπεις): Η παρένθεση δηλώνει τη ανάγκη του συγγραφέα να επεξηγήσει και να αιτιολογήσει την επιλογή καταλύματος με ποιοτική ασύρματη σύνδεση στο διαδίκτυο.

«...για να ξεφύγουμε από τα κομπιούτερ ήρθαμε!»: Το θαυμαστικό δηλώνει την αγανάκτηση του συγγραφέα, η οποία προκαλείται από τη συνεχή χρήση του υπολογιστή που κάνει ο ίδιος, ακόμα και στο πλαίσιο μιας ψυχαγωγικής εκδρομής. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται και αυτοσαρκασμός.

7. Κριτήριο 15132

Εκφώνηση: Στη φράση της 2^{ης} παραγράφου «Το γέλιο είναι ένα μυστήριο...» ανοίγουν εισαγωγικά, διότι ακολουθεί:

α. διατύπωση ευθέως λόγου

β. μια παρομοίωση

γ. κυριολεκτική διατύπωση

Ο Όσσο, Ινδικής καταγωγής καθηγητής φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο της Τζαμπαλπούρ, πριν από κάθε ομιλία του έλεγε και ένα ανέκδοτο, για να βοηθήσει το κοινό του να χαλαρώσει και να τον κατανοήσει καλύτερα σ' αυτά που είχε να πει. Σε συγκεκριμένη ομιλία του για το γέλιο αναφέρει: «Το γέλιο είναι ένα μυστήριο. Καλύτερα να το βιώσεις παρά να ακούς κάποιον να σου μιλά γι' αυτό. [...]

Απάντηση: α

8. Κριτήριο 17206

Εκφώνηση: «Το μανιφέστο της χαρούμενης παιδικής ηλικίας» (1^η παράγραφος)

«το φοβερό βάρος του αριθμού» (2^η παράγραφος)

«γεράματα» (4^η παράγραφος)

«χρυσή εποχή» (4^η παράγραφος)

«κουτί των γηρατειών» (5^η παράγραφος)

Να δικαιολογήσεις τη χρήση των εισαγωγικών στις παραπάνω φράσεις του Κειμένου 1.

Πριν από τρία χρόνια ο Καρλ Ονορέ, δημοσιογράφος, συγγραφέας και γκουρού1 του «slow parenting» ή, αλλιώς, «του κινήματος των χαλαρών γονιών», γνωστός στην Ελλάδα από το βιβλίο του «Το μανιφέστο της χαρούμενης παιδικής ηλικίας», είχε μια πραγματικά δυσάρεστη εμπειρία. Ως αληθινός Καναδός, αν και γεννήθηκε στη Σκωτία και κατοικεί στο Λονδίνο, ο Ονορέ λατρεύει το χόκεϊ επί πάγου και εξακολουθεί να παίζει σκληρά και γρήγορα στην ηλικία των 51 ετών.

Μια μέρα, όμως, σε ένα τουρνουά κάποιος παρατήρησε ότι ήταν ο μεγαλύτερος ανάμεσα σε 240 αντιπάλους. Ήξερε ότι ήταν ένας από τους μεγαλύτερους σε ηλικία παίκτες, το να του το πουν όμως έτσι ωμά τον σόκαρε. Ο Ονορέ ήταν τότε 48 ετών, τα 50 πλησίαζαν απειλητικά και «το φοβερό βάρος του αριθμού», όπως το ονομάζει, άρχισε να τον ρίχνει. Τα γεράματα θα ήταν άραγε τόσο κακά όσο έλεγαν όλοι; Μήπως το μόνο που είχε να περιμένει πια ήταν η εξασθένιση και ο θάνατος; Επιστρέφοντας στο Λονδίνο με το τρένο, αποφάσισε να γράψει για το θέμα αυτό.

«Ένωσα την ανάγκη να κατανοήσω τη δική μου σχέση με τον αριθμό (των 50 ετών), τι σημαίνει γήρανση και πώς θα ήμουν σε 10 ή 20 χρόνια», λέει σε συνέντευξή του στον βρετανικό Guardian. Και το αποτέλεσμα ήταν ένα βιβλίο με το οποίο καλεί την κοινωνία να εναντιωθεί στα στερεότυπα και τις διακρίσεις που σχετίζονται με την ηλικία, και τα άτομα να σταματήσουν να ανησυχούν για τη διαδικασία της γήρανσης.

Ο Ονορέ ταξίδεψε σε όλο τον κόσμο αναζητώντας ενεργούς, ηλικιωμένους ανθρώπους με υψηλές επιδόσεις, αλλά τονίζει ότι δεν τους θεωρεί κανόνα.[...] Μετά από τρία χρόνια έρευνας και εξετάζοντας τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι ηλικιωμένοι σε όλο τον κόσμο, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, από πολλές απόψεις, τα «γεράματα» (όρος που δεν θα χρησιμοποιούσε ποτέ) είναι μια «χρυσή εποχή»: υπάρχουν περισσότεροι ηλικιωμένοι, είναι πιο υγιείς, πιο δραστήριοι και πολλοί είναι καλύτεροι από ό,τι σε προηγούμενες ηλικίες. Δεν αγνοούνται πλέον ούτε περιθωριοποιούνται. Αλλά, κατά την άποψή του, αυτό είναι μόνον η αρχή. [...]

Απάντηση:

Δικαιολόγηση των εισαγωγικών:

- «Το μανιφέστο της χαρούμενης παιδικής ηλικίας» (1^η παράγραφος): Τίτλος βιβλίου
- «το φοβερό βάρος του αριθμού» (2^η παράγραφος): Λόγια τρίτου
- «γεράματα» (4^η παράγραφος): όρος
- «χρυσή εποχή» (4^η παράγραφος): μεταφορική χρήση της γλώσσας (σχόλιο επιδοκιμασίας)
- «κουτί των γηρατειών» (5^η παράγραφος): μεταφορική χρήση της γλώσσας (σχόλιο αποστροφής)

9. Κριτήριο 28120

Εκφώνηση: Στο απόσπασμα «Της μόδας είναι επίσης να ομιλούν τη «γλώσσα» της γενιάς τους, τη δική τους «κοινωνιόλεκτο»,» (5^η παράγραφος) η λέξη «κοινωνιόλεκτος» βρίσκεται μέσα σε εισαγωγικά γιατί:

α. χρησιμοποιείται μεταφορικά

β. πρόκειται για αυτούσια μεταφορά λόγων κάποιου

γ. συνιστά ειδικό λεξιλόγιο

δ. χρησιμοποιείται ειρωνικά

Στην περίοδο λόγου «Οι υπολογιστές, το Διαδίκτυο, τα αγγλικά –με την ιδιότητά τους ως βασικής γλώσσας για την άντληση λέξεων– έχουν μπει για τα καλά στη ζωή όλων» (τελευταία παράγραφος), οι πληροφορίες που περιέχονται ανάμεσα στις παύλες:

α. επεξηγούν τους όρους που προηγούνται

β. συνιστούν σχόλιο του συγγραφέα

γ. αποτελούν απαραίτητο συμπλήρωμα

δ. είναι περιττές

Απάντηση: γ, β

10. Κριτήριο 17184

Εκφώνηση: «να αλλάξουμε τον κόσμο και να τον αλλάξουμε τώρα» (2^η παράγραφος, εισαγωγικά)

(γονείς, δασκάλους, αστυνομικούς, κρατικά όργανα εν γένει) (2^η παράγραφος, παρένθεση)

–δίχως άρτιο γνωσιακό εξοπλισμό και όραμα– (3^η παράγραφος, διπλή παύλα)

οποιαδήποτε! (3^η παράγραφος, θαυμαστικό)

Αποτέλεσμα: (3^η παράγραφος, άνω και κάτω τελεία)

Να εξηγήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στα παραπάνω χωρία του Κειμένου 1.

Είναι βέβαια γεγονός ότι οι εκδηλώσεις βίας είναι μέρος της ζωής των εφήβων: Η σκέψη τους χαρακτηρίζεται από στοιχεία ιδεαλισμού, αλλά και ριζοσπαστισμού, από μια γενικότερη δηλ. τάση «να αλλάξουμε τον κόσμο και να τον αλλάξουμε τώρα». Υπάρχει έτσι στον έφηβο η διάθεση ν' αμφισβητεί την εξουσία και να αντιδρά, έστω και με τη βία, τόσο απέναντι στους φορείς της όποιας εξουσίας (γονείς, δασκάλους, αστυνομικούς, κρατικά όργανα εν γένει), όσο και απέναντι στην κυρίαρχη ιδεολογία της κοινωνίας. Συχνή είναι και η στράτευση του εφήβου σε ακραίες οργανώσεις, κινήματα και ομάδες (π.χ. χούλιγκανς). Ωστόσο, αυτή είναι απλώς μια παροδική κατάσταση, η οποία με την ενηλικίωση του εφήβου εξομαλύνεται πλήρως, εφόσον βέβαια δεν υπάρξουν λανθασμένες αντιδράσεις στη διαχείρισή της. Επομένως, ο αρνητισμός του εφήβου, που συνδέεται άλλωστε με τη διαδικασία για την ωρίμασή του και την απόκτηση μιας «ταυτότητας», δεν είναι κατά κανόνα κάτι το ανησυχητικό.

[...] Όμως, η βία διεισδύει στο περιβάλλον των εφήβων και βρίσκει εκεί πρόσφορο έδαφος ανάπτυξης. Πότε όμως συμβαίνει αυτό; [...] Όταν οι γονείς είναι υπερπροστατευτικοί, αδιάφοροι ή επιθετικοί με το παιδί τους ή και μεταξύ τους (ενδοοικογενειακή βία), όταν οι δάσκαλοι περιορίζονται σε μια ξερή αναπαραγωγή γνώσεων, χωρίς να διαμορφώνουν προσωπικότητες και να εμφυσούν ιδανικά, και όταν ακόμη, σε ένα επόμενο στάδιο, οι νέοι μας –δίχως άρτιο γνωσιακό εξοπλισμό και όραμα– αποδύονται στον αγώνα να βρουν απλώς κάποια –οποιαδήποτε!– εργασία για να επιβιώσουν, τότε η μοιραία εξέλιξη είναι κάποιοι από αυτούς, οι πλέον ευάλωτοι, να καταλήγουν σε ατραπούς!

παραβατικότητας. Στην πορεία τους αυτή είναι άλλωστε βέβαιο ότι θα συναντήσουν και άλλους νέους με αντίστοιχα οικογενειακά, σχολικά ή και εργασιακά προβλήματα. Αποτέλεσμα: Θα συμπήξουν όλοι μαζί παραβατικές ομάδες και θα επιχειρήσουν έτσι να διεκδικήσουν μια «αρνητική ταυτότητα» στην παρανομία, αντί για τη θετική ταυτότητα που δεν μπόρεσαν να αποκτήσουν.

Απάντηση:

- Με τα εισαγωγικά («να αλλάξουμε τον κόσμο και να τον αλλάξουμε τώρα») ο αρθρογράφος παραθέτει αυτούσια τα λόγια των εφήβων.
- Η παρένθεση (γονείς, δασκάλους, αστυνομικούς, κρατικά όργανα εν γένει) έχει επεξηγηματικό ρόλο, καθώς διασαφηνίζεται ποιοι είναι οι φορείς της εξουσίας.
- Εντός της διπλής παύλας (–δίχως άρτιο γνωστικό εξοπλισμό και όραμα–) ο αρθρογράφος περικλείει ένα συμπληρωματικό, αλλά σημαντικό σχόλιο που αφορά τα ανεπαρκή εφόδια των νέων.
- Με το θαυμαστικό (οποιαδήποτε!) εκφράζεται έκπληξη και αποστροφή για το γεγονός ότι οι νέοι είναι διατεθειμένοι να κάνουν οποιαδήποτε εργασία, προκειμένου να επιβιώσουν.
- Η άνω και κάτω τελεία (Αποτέλεσμα:) χρησιμοποιείται, για να εξηγήσει ο αρθρογράφος ποιο είναι το αποτέλεσμα όσων έχει καταγράψει στην τρίτη παράγραφο, αλλά και για να δώσει έμφαση σε αυτό.

11. Κριτήριο 14814

Εκφώνηση: Όλες χρησιμοποίησαν –και χρησιμοποιούν– το ντύσιμό τους (παράγραφος 1),

η έκθεση «Η δύναμη της γυναικείας μόδας» του λονδρέζικου Design Museum (παράγραφος 1),

τη μέρα που εκλέχτηκε πρόεδρος του Συντηρητικού Κόμματος της Μεγάλης Βρετανίας... (παράγραφος 3):

Να εξηγήσεις τη λειτουργία των σημείων στίξης στις παραπάνω, υπογραμμισμένες και στο Κείμενο 1, φράσεις.

Τι κοινό έχουν η Αιγύπτια βασίλισσα Χατσεψούτ και η Τζάκι Κένεντι; Η Θεοδώρα του Βυζαντίου και η Άγκελα Μέρκελ; Η Ιωάννα της Λωρραίνης και η Μισέλ Ομπάμα; Όλες χρησιμοποίησαν –και χρησιμοποιούν– το ντύσιμό τους για να ορίσουν αλλά και να ισχυροποιήσουν τη θέση τους στον κόσμο ή για να επιβεβαιώσουν την ισχύ τους. Τουλάχιστον, αυτή είναι η «ανάγνωση» των στιλιστικών τους επιλογών την οποία επιχειρεί η έκθεση «Η δύναμη της γυναικείας μόδας» του λονδρέζικου Design Museum – «η πιο πολύπλοκη και φιλόδοξη που έχει γίνει ποτέ στο μουσείο μας», όπως τονίζουν η επιμελήτριά της Donna Loveday και η συνεργάτιδά της, ιστορικός μόδας Colin McDowell. «Τα ρούχα είναι γλώσσα», λένε. «Σου επιτρέπουν να χαθείς μέσα στο πλήθος, αλλά και να ξεχωρίσεις απ' αυτό».

[...] Τις δεκαετίες που ακολουθούν, οι επαναστάσεις της μόδας είναι απανωτές. Η έκθεση μας θυμίζει το ριζοσπαστικό για την εποχή του γυναικείο κοστούμι, τις εκκεντρικές εμφανίσεις της δεκαετίας του '80 και φτάνει μέχρι την οικολογική μόδα του 21ου αιώνα. Πάντως, οφείλω να αναφέρω ότι περισσότερους επισκέπτες είδα να κοντοστέκονται μπροστά στη βιτρίνα με το ταγέρ που φορούσε η Μάργκαρετ Θάτσερ στις 11 Φεβρουαρίου 1975, τη μέρα που εκλέχτηκε πρόεδρος του Συντηρητικού Κόμματος της Μεγάλης Βρετανίας...

Απάντηση:

Όλες χρησιμοποίησαν –και χρησιμοποιούν– το ντύσιμό τους (παράγραφος 1): διπλή παύλα – φράση που έχει παρενθετικό νόημα, καθώς και επεξηγηματικό/εμφατικό χαρακτήρα

η έκθεση «Η δύναμη της γυναικείας μόδας» του λονδρέζικου Design Museum (παράγραφος 1): εισαγωγικά – τίτλος

τη μέρα που εκλέχτηκε πρόεδρος του Συντηρητικού Κόμματος της Μεγάλης Βρετανίας... (παράγραφος 3):

αποσιωπητικά – παράλειψη λόγου/υπαινιγμός

12. Κριτήριο 14428

Εκφώνηση: Τι πετυχαίνει η συγγραφέας του Κειμένου 1 με τη χρήση των ακόλουθων σημείων στίξης;

της παρένθεσης: (π.χ. κάποιο γηροκομείο) (4η παράγραφος)

του θαυμαστικού: διότι η επαφή αυτή, υποσυνείδητα, τους υπενθυμίζει το θάνατο...! (5η παράγραφος)

των εισαγωγικών: να «ανθίσουν» (7η παράγραφος)

(4η παράγραφος) Είμαστε, όμως, ενσυναισθητικοί απέναντι στους ηλικιωμένους; Γιατί έχουμε αντοχές για το παιδί μας και δεν θα μπορούσε καν να μας περάσει από το μυαλό το ενδεχόμενο να το εγκαταλείψουμε σε κάποιο ίδρυμα, όταν αυτό ξεπερνά τα όρια, ενώ για τους ηλικιωμένους είμαστε πιο δεκτικοί σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο (π.χ. κάποιο γηροκομείο) σε στιγμές ανάλογης εξάντλησης;

Εντάξει... δεν έχουμε βιώσει την Τρίτη Ηλικία, δεν γνωρίζουμε τις απαιτήσεις και τις ανάγκες της. Και είναι λογικό... είμαστε ακόμα νέοι ή τέλος πάντων πριν το κατώφλι αυτής της ηλικιακής φάσης. Πολλοί μάλιστα λένε ότι οι νέοι δεν θέλουν να βρίσκονται κοντά σε ηλικιωμένους για πολύ, διότι η επαφή αυτή, υποσυνείδητα, τους υπενθυμίζει το θάνατο...!

(7η παράγραφος) Ας μπούμε, λοιπόν, στη θέση τους, γιατί οι περισσότεροι από εμάς βρεθήκαμε, έστω για λίγο, σε παρόμοιες στιγμές ανασφάλειας. Μπορούμε να βοηθήσουμε με μια απλή κουβέντα, έναν όμορφο λόγο και την αμέριστη, φυσικά, συμπαράστασή μας, όχι απαραίτητα, για να «ανθίσουν», όπως πρώτα, αλλά για να αντέξουν, ζώντας με ποιότητα κι αξιοπρέπεια.

Απάντηση:

- Με τη χρήση της παρένθεσης (π.χ. κάποιο γηροκομείο) η συγγραφέας πετυχαίνει να επεξηγήσει με ένα παράδειγμα το είδος του ιδρύματος, στο οποίο είμαστε πρόθυμοι να εγκαταλείψουμε τους ηλικιωμένους.
- Με τη χρήση του θαυμαστικού, «διότι η επαφή αυτή, υποσυνείδητα, τους υπενθυμίζει το θάνατο...!», εκφράζει την έκπληξη και την αποστροφή της για την υποσυνείδητη σύνδεση των ηλικιωμένων με τον θάνατο.
- Με τη χρήση των εισαγωγικών προσδίδει μεταφορική σημασία στο ρήμα «ανθίσουν».

13. Κριτήριο 17218

Εκφώνηση: Να βρεις τέσσερις περιπτώσεις στις οποίες χρησιμοποιείται στο Κείμενο 1 παρένθετο νόημα και μια περίπτωση με χρήση εισαγωγικών και να δικαιολογήσεις την επιλογή κάθε φορά της συγγραφέα.

Αντικείμενο του χιούμορ είναι πάντα ο άνθρωπος. Το χιούμορ μπορεί να είναι λεκτικό αλλά [...] όχι απαραίτητα. Μέχρι τον 19ο αιώνα το χιούμορ και η σάτιρα χρησιμοποιούνταν εναλλακτικά, αλλά ως τότε η λογοτεχνία δεν χρησιμοποιούσε το χιούμορ συνειδητά ή τουλάχιστον όχι με τη συνείδηση που έχει σήμερα.[...]

Παρά τη θεωρητική σύγχυση, πρέπει να συμφωνήσουμε ότι μια βασική διάκριση του χιούμορ από τη σάτιρα βασίζεται στο γεγονός ότι η σάτιρα απορρίπτει, ενώ το χιούμορ αποδέχεται. Ο σατιρικός συγγραφέας, σύμφωνα με τον Clark, «δεν χρησιμοποιεί ανόθευτο (unadulterated) χιούμορ, που εξ ορισμού σημαίνει αποδοχή της ανθρώπινης φύσης και παρουσίαση με συμπάθεια όλων αδιακρίτως των ιδιορρυθμιών της και των ασυμφωνιών. Ο χιουμορίστας, τα αντικείμενά του και το κοινό του, όλα, αναγνωρίζονται ως μέρη της ίδιας ανθρωπότητας. [...] Ο σατιρικός, όπως είπαμε, δεν δέχεται· απορρίπτει. Βρίσκεται σε πόλεμο με τα πράγματα όπως είναι, όχι με την ουσιαστική και μόνιμη φύση του ανθρώπου (που αποτελεί αρμοδιότητα του αληθινού χιουμορίστα), αλλά με τις παρεκκλίσεις από αυτό που ο ίδιος και το κοινό του θεωρούν μέτρο της σωστής ζωής και αίσθησης. Ο χιουμορίστας, στην πιο τυπική του εκδοχή, αγαπά την ανθρωπότητα και δεν θέλει να την αλλάξει· ακόμα κι οι αδυναμίες και οι παραλογισμοί της τού είναι αγαπητές, διότι στα μάτια του είναι συστατικά της ίδιας της ανθρώπινης ύπαρξης».[...]

Η διαφορά της σάτιρας από το χιούμορ νομίζω ότι φαίνεται ευκρινώς αν σκεφθούμε τη διαφορά ανάμεσα στην καρικατούρα ή γελοιογραφία, όταν χρησιμοποιείται ως τεχνική της σάτιρας —όπου λειτουργεί ως απομάκρυνση από την προσδοκώμενη μορφή, δηλαδή ως μια ανωμαλία του εκφωνήματος (π.χ., ένα πορτρέτο όπου επιτονίζεται ένα αισθητικό ελάττωμα του προσώπου)— και στη χιουμοριστική καρικατούρα ή γελοιογραφία, που ακόμη κι όταν περιέχει στοιχεία της πρώτης, είναι πνεύμα της σκέψης που αναδεικνύει μια αντίθεση και προκύπτει από την εκφώνηση (π.χ., ένα πορτρέτο όπως το παραπάνω, με φόντο ένα top model).

Απάντηση:

Παρένθετο νόημα υπάρχει:

- Δίπλα στην ελληνική λέξη «ανόθευτο»: δίνεται σε παρένθεση ο αγγλικός όρος που πιθανότατα αποδίδει με μεγαλύτερη ακρίβεια το περιεχόμενο των συμφραζομένων.

- Στη φράση «(που αποτελεί αρμοδιότητα του αληθινού χιουμορίστα)», η οποία αποτελεί επεξηγηματικό σχόλιο για τη μόνιμη ανθρώπινη φύση ως αφορμή για παραγωγή γέλιου.
- Στη φράση «(π.χ., ένα πορτρέτο όπου επιτονίζεται ένα αισθητικό ελάττωμα του προσώπου)», η οποία εξηγεί μέσω του παραδείγματος τι σημαίνει «ανωμαλία του εκφωνήματος».
- Στη φράση «(π.χ., ένα πορτρέτο όπως το παραπάνω, με φόντο ένα top model)», η οποία επεξηγεί με το παράδειγμα τη διαπίστωση της συγγραφέως, που προηγήθηκε.

Χρήση εισαγωγικών: Υπάρχει στο σημείο όπου παρατίθενται τα λόγια του Clark, οπότε τα λεγόμενα της συγγραφέως υποστηρίζονται ουσιαστικά από την παρεμβολή ξένου σχολίου και αποκτούν κύρος και αξιοπιστία.

14. Κριτήριο 14791

Εκφώνηση: Στο απόσπασμα «με τη ζαλισμένη ελπίδα πως –πού ξέρεις– μπορεί και η πείρα του χρόνου να μας έχει διδάξει» η διπλή παύλα περικλείει μία φράση που συνιστά:

- Ειρωνεία
- Μεταφορά
- Αντίθετη άποψη
- Σχόλιο

Μέσα στον αναταραγμένο, αντιφατικό κι' αλλοπρόσαλλο σημερινό κόσμο, τίποτα δεν παρηγορεί τόσο, τίποτα δεν τονώνει, όσο κάποιοι νέοι που μας ζυγώνουν κάπου-κάπου, αθόρυβα, σοβαρά, και μας εμπιστεύονται το πάθος που τους κρυφοκαίει, το πάθος για λύσεις. Έρχονται να βρουν εμάς τους πρεσβύτερους με τη ζαλισμένη ελπίδα πως –πού ξέρεις– μπορεί και η πείρα του χρόνου να μας έχει διδάξει κάτι παραπάνω. Η προσδοκία τους δεν είναι βέβαια η τυπική, η πειθήνια του παλαιού καιρού, η ευλάβειά τους απέναντι στην ώριμη ηλικία μπορεί να μην έχει τη στρατιωτική υποταγή που είχε, έναν καιρό, η δική μας απέναντι στους ηλικιωμένους. [...]

Απάντηση: δ

15. Κριτήριο 20273

Εκφώνηση: Η άνω και κάτω τελεία στο απόσπασμα «θα πρέπει να προσθέσετε μερικούς ακόμη μως στην καθημερινή σας άσκηση: εκείνους της δημιουργικότητας» (1^η παράγραφος) δηλώνει:

- σχόλιο του συγγραφέα
- ενδεικτικά παραδείγματα
- επεξήγηση

δ) ορισμό

Αν θέλετε να μείνετε υγιείς, καθώς μεγαλώνετε, και να εξασφαλίσετε μακροζωία, ίσως θα πρέπει να προσθέσετε μερικούς ακόμη μυσ στην καθημερινή σας άσκηση: εκείνους της δημιουργικότητας. Σύμφωνα με την Washington Post, η έρευνα που διεξάγεται αφήνει να εννοηθεί ότι η δημιουργικότητα αποτελεί «κλειδί» για μια υγιή τρίτη ηλικία. Η συμμετοχή σε δραστηριότητες, όπως το τραγούδι, οι θεατρικές παραστάσεις ή άλλες παραστατικές τέχνες, αναβαθμίζει την ποιότητα ζωής των ηλικιωμένων και η δημιουργικότητα μπορεί να εξασφαλίσει μακροζωία. [...]

Απάντηση: γ

16. Κριτήριο 14445

Εκφώνηση: «...διότι το άτομο δεν χρησιμοποιεί τα «εφόδιά» του...» (3^η παράγραφος)

«... το άλλοθι του μέλλοντός τους: πάντα πιστεύουμε... καλύτερα από εμάς» (5^η παράγραφος)

«Εμείς οι μεγάλοι λειτουργικά αναλφάβητοι είμαστε πραγματικά χαμένοι από χέρι...» (5^η παράγραφος)

Ποιο σκοπό υπηρετούν, κατά τη γνώμη σου, τα σημεία στίξης στις παραπάνω περιπτώσεις τα εισαγωγικά στην πρώτη, η διπλή τελεία στη δεύτερη και τα αποσιωπητικά στην τρίτη περίπτωση;

(3^η παράγραφος) Είναι, νομίζω, προφανές ότι μια κοινωνία με πολλούς λειτουργικά αναλφάβητους θα έχει μεγάλα προβλήματα: η αδυναμία χρησιμοποίησης της γνώσης έχει ακριβώς την ίδια συνέπεια με την άγνοια, καθώς καταργείται η πιθανότητα να υπάρχει οποιαδήποτε πρόοδος, διότι το άτομο δεν χρησιμοποιεί τα «εφόδιά» του, στη μία περίπτωση γιατί δεν τα ξέρει και στην άλλη περίπτωση γιατί δεν τα έχει.

(5^η παράγραφος) Ομολογώ ότι βρίσκω άδικο για τα παιδιά οι στατιστικές που αφορούν τον λειτουργικό αναλφαβητισμό να εστιάζονται αποκλειστικά στα ίδια. Κανονικά θα έπρεπε ανάλογες στατιστικές να γίνονται και με δείγμα τους μεγαλύτερους. Τα παιδιά έχουν πάντα το άλλοθι του μέλλοντός τους: πάντα πιστεύουμε ότι θα βρουν έναν τρόπο να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους καλύτερα από εμάς. Εμείς οι μεγάλοι λειτουργικά αναλφάβητοι είμαστε πραγματικά χαμένοι από χέρι...

Απάντηση: Σκοπός των σημείων στίξης:

- Στην πρώτη περίπτωση τα εισαγωγικά δηλώνουν τη μεταφορική χρήση της λέξης «εφόδια». Κυριολεκτικά, θα χρησιμοποιούσαμε τη λέξη «γνώσεις».
- Στη δεύτερη περίπτωση, η άνω κάτω τελεία δηλώνει την επεξήγηση που ακολουθεί. Χρησιμοποιείται η μεταφορική φράση «το άλλοθι του μέλλοντός τους» τίθεται η άνω κάτω τελεία και στη συνέχεια επεξηγείται η φράση (ότι, δηλαδή, τα παιδιά θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημά τους).

- Τα αποσιωπητικά, στην τρίτη περίπτωση, δηλώνουν την πρόθεση του συντάκτη να προσθέσει και άλλα στοιχεία, όμως, δεν το κάνει, για να προβληματίσει τον αναγνώστη. Ακόμη, φανερώνει τη συναισθηματική του φόρτιση, με τη μεταφορά «χαμένοι από χέρι», εφόσον πιστεύει πως για τους ενήλικους υπάρχουν ελάχιστα περιθώρια βελτίωσης.

17. Κριτήριο 14436

Εκφώνηση: Τα εισαγωγικά στη φράση «αναλφάβητα τα άτομα που δεν είναι ικανά να διαβάσουν και να γράψουν κατανοώντας μια απλή και σύντομη έκθεση γεγονότων σχετική με την καθημερινή τους ζωή» (1^η παράγραφος) χρησιμοποιούνται από τον αρθρογράφο προκειμένου να:

- α. παραθέσουν αυτούσια τα λόγια ενός προσώπου
- β. παραθέσουν το νοηματικό περιεχόμενο ενός όρου
- γ. πλαισιώσουν με έμφαση μία σημαντική πληροφορία
- δ. δηλώσουν ειρωνικό σχόλιο

Ο ορισμός της UNESCO που αποδέχεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατατάσσει ως «αναλφάβητα τα άτομα που δεν είναι ικανά να διαβάσουν και να γράψουν κατανοώντας μια απλή και σύντομη έκθεση γεγονότων σχετική με την καθημερινή τους ζωή». Δεν έχουν δυνατότητα να γράψουν μία επιστολή, να συμπληρώσουν ένα έντυπο, να διαβάσουν ένα λογαριασμό ή έναν τηλεφωνικό κατάλογο. Μορφές αναλφαβητισμού είναι: ο οργανικός, ο λειτουργικός, ο τεχνολογικός ή ψηφιακός, και εκείνος των ατόμων που ανήκουν σε εύλωτες κοινωνικές ομάδες. [...]

Απάντηση: β

18. Κριτήριο 14427

Εκφώνηση: «Τέλος, στο βάθος αυτής της φευγαλέας ευχαρίστησης υπήρχε, πιστεύω, η έκπληξη που επαναλαμβάνεται μπροστά στην επινοητικότητα και τη γήτευση της γλώσσας:» (3^η παράγραφος): η συγγραφέας χρησιμοποιεί την άνω και κάτω τελεία, για να:

- α. επεξηγήσει τη γνώμη της
- β. εκφράσει την ευχαρίστηση που της προσφέρει η γλώσσα
- γ. δηλώσει την έκπληξή της
- δ. τονίσει τον προβληματισμό της.

Τέλος, στο βάθος αυτής της φευγαλέας ευχαρίστησης υπήρχε, πιστεύω, η έκπληξη που επαναλαμβάνεται μπροστά στην επινοητικότητα και τη γήτευση της γλώσσας: η ιδέα ότι τα πάντα περνούν και πάνε κι ότι αγωνιζόμαστε,

πολεμάμε, καταστρέφουμε, αλλά επίσης ότι οι άνθρωποι έχουν εφεύρει τη γλώσσα – αυτό το μοναδικό μέσο, το οποίο τους επιτρέπει να διαδώσουν θησαυρούς πολύ πιο πραγματικούς από την πραγματικότητα.

Απάντηση: α

19. Κριτήριο 14794

Εκφώνηση: Στην πρόταση «Στην ιστορία των γλωσσών δεν υπάρχει καμία «καθαρή» γλώσσα» (1^η παράγραφος) τα εισαγωγικά στη λέξη «καθαρή» δηλώνουν:

- α. ειρωνεία
- β. μεταφορά
- γ. αποστροφή
- δ. απορία

Απάντηση: β

20. Κριτήριο 14437

Εκφώνηση: Στην περίοδο: «Οι αρνητικές προοπτικές... δεδομένες» (2^η παράγραφος) τα εισαγωγικά στη λέξη «ζωντανές» δηλώνουν:

- α. αποστροφή
- β. χιούμορ
- γ. μεταφορά
- δ. αναλογία

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και ενώ το διεθνές εμπόριο, οι τηλεπικοινωνίες, η τηλεόραση και το Διαδίκτυο έχουν μετατρέψει την Γη σ' ένα μικρό πλανητικό χωριό, οι περισσότερες από τις μισές ομιλούμενες γλώσσες του κόσμου κινδυνεύουν να εξαφανιστούν από προσώπου γης. Οι αρνητικές προοπτικές που υπάρχουν για τις μισές τουλάχιστον από τις σημερινές «ζωντανές» γλώσσες του πλανήτη είναι δεδομένες. Τα τελευταία, όμως, χρόνια πολλοί φορείς, πανεπιστήμια, διεθνή ερευνητικά κέντρα, μη κυβερνητικές οργανώσεις και οι ίδιες οι τοπικές κοινωνίες έχουν αρχίσει δράσεις προς την κατεύθυνση της διατήρησης κάποιων απ' τις απειλούμενες γλώσσες. Εκατοντάδες ερευνητικά προγράμματα καταγραφής γλωσσών –πολλές από τις οποίες υφίστανται μόνο σε προφορική μορφή, και άρα θα έσβηναν με τον θάνατο των τελευταίων ομιλητών τους– βρίσκονται σε εξέλιξη, με τη συμμετοχή γλωσσολόγων ανθρωπολόγων και άλλων επιστημόνων.

Απάντηση: γ

21. Κριτήριο 14433

Εκφώνηση : Ποιο σημείο στίξης χρησιμοποιεί κατά κύριο λόγο ο συγγραφέας στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1; Να εξηγήσεις τη λειτουργικότητα αυτής της επιλογής ως προς απόδοση του προβληματισμού του κειμένου και τη διέγερση του ενδιαφέροντος του αποδέκτη του μηνύματος.

«Είμαστε ακόμη στην αρχή», «οι επόμενες μέρες είναι κρίσιμες», «ο αόρατος εχθρός», «κοινωνική απόσταση», «περιορισμός», «απομόνωση», «κρούσμα», «μέτρα», «καμπύλη», «καραντίνα», «θετικός», «αρνητικός» και, βέβαια, «μένουμε σπίτι».

Απάντηση:

Σημείο στίξης (κατά κύριο λόγο) τα εισαγωγικά. Τα εισαγωγικά αποτελούν έναν σημειολογικό χαρακτήρα γραφής και χρησιμοποιούνται για να σημάνουν στον γραπτό λόγο ότι εκφράζουν οι επιτονικές κυμάνσεις της φωνής του ομιλητή. Ως σχολιαστικό σημείο στίξης, λοιπόν, συνδέουν από την πρώτη κιόλας παράγραφο τον τίτλο του άρθρου με το περιεχόμενό του και επικυρώνουν την κυρίαρχη θέση του συντάκτη αναφορικά με τον «περιορισμό» και την «ένδεια» από την οποία χαρακτηρίζεται η γλώσσα, όταν η κοινωνία διέρχεται μια κρίση σε οποιονδήποτε τομέα της κοινωνικής ζωής (υγειονομικό, οικονομικό κ.λπ.). Με τις φράσεις αυτές που αποδίδουν τον καθημερινό, προφορικό λόγο αποδίδεται με πιο λειτουργικό τρόπο (αμεσότητα, ενεργοποίηση ενδιαφέροντος του δέκτη) το θέμα του κειμένου. Αποτέλεσμα της εκτεταμένης χρήσης των εισαγωγικών είναι η διέγερση του ενδιαφέροντος του/της αναγνώστη/-στριας και η καλύτερη κατανόηση του μηνύματος από τον αποδέκτη του είτε όταν αυτά χρησιμοποιούνται για λέξεις/εκφράσεις με μεταφορική σημασία («ο αόρατος εχθρός») είτε όταν χρησιμοποιούνται για έμφαση («μένουμε σπίτι») είτε όταν χρησιμοποιούνται για την ακριβή απόδοση των όρων που χρησιμοποιήθηκαν από τον/την ομιλητή/-τρια σε ευθύ λόγο («κρούσμα», «καμπύλη» κ.λπ.).

22. Κριτήριο 15931

Εκφώνηση: Τι εξυπηρετούν, κατά τη γνώμη σου, τα εισαγωγικά στη φράση «ψηφιακοί ιθαγενείς» στην 1^η παράγραφο του Κειμένου 1;

Υπήρχε ζωή και πριν από το Google; Για την Generation Z, πάντως, όχι. Τους λένε Zoomers, γενιά του Tik Tokl και είναι όσοι γεννήθηκαν από το 1996 έως το 2016. Για την ακρίβεια, λοιπόν, οι μεγαλύτεροι από αυτούς ήταν μόλις δύο ετών, όταν ο Λάρι Πέιτζ και ο Σεργκέι Μπριν ίδρυσαν την Google σε ένα γκαράζ του Μένλο Παρκ στην Καλιφόρνια. Γι' αυτό και οι Zoomers είναι γέννημα-θρέμμα του διαδικτύου, «ψηφιακοί ιθαγενείς» όπως χαρακτηρίζονται, αφού ο κόσμος πριν από την εποχή των «έξυπνων» κινητών τηλεφώνων είναι γι' αυτούς σαν να μην υπήρξε ποτέ.

Απάντηση:

Η φράση «ψηφιακοί ιθαγενείς» παρατίθεται σε εισαγωγικά, γιατί δηλώνει πλέον έναν τυπικό όρο με τον οποίο προσφώνείται η γενιά των Zoomers στην εποχή μας. Είναι όρος ευρηματικός, αντιπροσωπευτικός και παραστατικός,

που αναδεικνύει τη νοοτροπία των σημερινών χρηστών του Διαδικτύου, είναι σαν να έχουν γεννηθεί με αυτό, οπότε αποτελεί κατά κάποιο τρόπο τη φυσική τους κοιτίδα.

23. Κριτήριο 33035

Εκφώνηση: Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 χρησιμοποιούνται τα εισαγωγικά. Να εντοπίσεις το χωρίο και να εξηγήσεις τον σκοπό της συγκεκριμένης επιλογής.

Κουλτουριάρηδες είναι οι διανοούμενοι που δίνουν μεγαλύτερη σημασία στη γνώση και την πληροφόρηση και λιγότερη στο αίσθημα και το βίωμα. Ό,τι έμαθαν ή δεν έμαθαν έχει γι' αυτούς μεγαλύτερη αξία από τη σκέψη. Κουλτουριάρηδες βρίσκονταν σ' όλες τις εποχές. Στην αρχαία Ελλάδα τούς κοροϊδεύει πολύ άσχημα ο Αριστοφάνης επειδή χρησιμοποιούσαν πάντα καινούριες και παράξενες λέξεις για να ζιπάσουν τον κόσμο. [...] Αλλά και παλαιότερα, θυμάμαι, όταν λέγαμε «οι διανοούμενοι» ή «οι άνθρωποι των γραμμάτων», νιώθαμε κάτι σα δυσφορία και ενόχληση, γιατί καταλαβαίναμε ότι αυτοί οι άνθρωποι είχαν ξεφύγει πολύ από τη ζωή εν ονόματι δήθεν της τέχνης. Αυτοί νομίζανε ότι, επειδή ήταν άνθρωποι των γραμμάτων, έπρεπε να μιλούν με ειδικό λεξιλόγιο, να καταλαβαίνονται μεταξύ τους, κι ας μην τους καταλαβαίνουν οι άλλοι. Σε τελική ανάλυση, κουλτουριάρηδες είναι οι ψευτομορφωμένοι. Μόνο ένας ψευτομορφωμένος μπορεί να χρησιμοποιεί λεξιλόγιο που ζιπάζει και ξαφνιάζει, ή να μεταχειρίζεται ωραίες λέξεις και φράσεις για να κάνει εντύπωση, ενώ κατά βάθος δεν κατέχει τη γλώσσα και δεν τη χρησιμοποιεί σωστά. [...]

Απάντηση:

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1, ο συντάκτης κάνει χρήση των εισαγωγικών σε δύο περιπτώσεις («οι διανοούμενοι», «οι άνθρωποι των γραμμάτων»). Αναλυτικότερα, με την παρουσία των εισαγωγικών παραθέτει δύο ονοματικά σύνολα που στο παρελθόν, όπως χαρακτηριστικά σημειώνει ο ίδιος, προσδιόριζαν αυτούσια στους ανθρώπους που ασχολούνταν με τη γνώση και τα γράμματα. Επιπλέον, μέσω των εισαγωγικών αποδίδει στα λεγόμενά του μια δόση ειρωνείας, κατακρίνοντας ουσιαστικά τους ανθρώπους εκείνους που προκρίνουν την ψευτοκουλτούρα και την αλαζονική γνώση έναντι των στοιχείων που πραγματικά μετράνε, αποστασιοποιούμενος, με τον τρόπο αυτό, από εκείνους που τους θεωρούν πραγματικά ανθρώπους των γραμμάτων.

24. Κριτήριο 17200

Εκφώνηση: Η διπλή παύλα στο απόσπασμα «—είτε από σκόνταμμα, είτε από τρικλοποδιά, είτε από το γλίστρημα σε κάποια μπανανόφλουδα—» περικλείει:

α. σχόλιο του συγγραφέα

β. ενδεικτικά παραδείγματα

γ. αυτούσια παράθεση λόγων τρίτου προσώπου

δ. ορισμό

Το 1855 ο Charles Baudelaire εξέδωσε μια πραγματεία για την τέχνη του κωμικού με τον τίτλο «Περί της ουσίας του γέλιου και γενικά περί του κωμικού στις πλαστικές τέχνες» [...]. Σαν παράδειγμα σχετικού γέλιου ο Baudelaire φέρνει την καθ' όλα κοινότοπη περίπτωση του ανθρώπου που σκοντάφτει και πέφτει στο δρόμο, σκορπώντας με την πτώση του το γέλιο στους υπόλοιπους διαβάτες και περαστικούς. Το παράδειγμά του [...] διαθέτει μια διαχρονική αξία, καθώς η αιφνίδια πτώση του άλλου –είτε από σκόνταμμα, είτε από τρικλοποδιά, είτε από το γλίστρημα σε κάποια μπανανόφλουδα– αποτελεί ένα κλασικό «τρικ» για την πρόκληση γέλιου στις πάσης φύσεως φαρσοκωμωδίες. Με μια ευρύτερη έννοια, θα λέγαμε ότι η σκηνή που περιγράφει ο Baudelaire αποτελεί την «πρωταρχική σκηνή» κάθε γέλιου, δεδομένου ότι η κωμωδία και η σάτιρα έχουν θεμελιωθεί πάνω σε ένα αντίστοιχο θέαμα που μας κάνει να γελάμε με τα παθήματα των άλλων, δηλαδή με την πτώση που επιφέρει κάποια ελαττωματική πτυχή του χαρακτήρα τους όπως η φιλαργυρία, η δεισιδαιμονία, η μισανθρωπία, ο νεοπλουτισμός, η υποχονδρία κτλ.

Απάντηση: β

25. Κριτήριο 35704

Εκφώνηση: Να σχολιάσεις τη λειτουργία της παρένθεσης [(«ή εν πολλοίς αν προτιμάτε»)], της διπλής παύλας [«–η βιομηχανική εξέλιξη και η καταναλωτική κοινωνία–»] και των κομμάτων [«όπως η αντίδραση ενάντια στο δυτικό ντύσιμο στον μουσουλμανικό κόσμο,»] στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1.

Εν ολίγοις (ή εν πολλοίς αν προτιμάτε) έχει σημασία τι φοράει ο καθένας. Τα δύο μεγάλα οικονομικά άλματα της Δύσης προς τα εμπρός –η βιομηχανική εξέλιξη και η καταναλωτική κοινωνία– είχαν σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό να κάνουν με τα ρούχα: αφενός να παραχθούν με πιο αποδοτικό τρόπο, και κατόπιν να φορεθούν με πιο αποκαλυπτικό τρόπο. Η διάδοση του δυτικού τρόπου ένδυσης ήταν αναπόσπαστη από τη διάδοση του δυτικού τρόπου ζωής, όπως η αντίδραση ενάντια στο δυτικό ντύσιμο στον μουσουλμανικό κόσμο είναι σύμπτωμα της παγκόσμιας αναβίωσης του ισλαμισμού.

Απάντηση:

- Η παρένθεση αξιοποιείται από πλευράς κειμενογράφου για την εισαγωγή ενός προσωπικού σχολίου, το οποίο δεν είναι απαραίτητο για την κατανόηση του νοήματος, και θα μπορούσε να παραλειφθεί, αλλά λειτουργεί κατά βάση υπαινικτικά, ως ένα λογοπαίγνιο συνδυαζόμενο με τη φράση «εν ολίγοις», που προηγείται. Με το σχόλιο αυτό η συγγραφέας τονίζει τη σημασία που τελικά έχει η ενδυμασία για το πλήθος.
- Η διπλή παύλα διατηρεί ρόλο επεξηγηματικό για τη φράση «Τα δύο μεγάλα οικονομικά άλματα της Δύσης προς τα εμπρός», που προηγείται, αναφορικά με το ζήτημα της ένδυσης.
- Το κόμμα στη συγκεκριμένη περίπτωση χρησιμοποιείται πριν την εισαγωγή της δευτερεύουσας αναφορικής επιρρηματικής πρότασης («όπως η αντίδραση ενάντια στο δυτικό ντύσιμο στον μουσουλμανικό κόσμο είναι σύμπτωμα της παγκόσμιας αναβίωσης του ισλαμισμού»), με τη συγγραφέα να προβαίνει σε μια αναλογία

μεταξύ της αντίδρασης ενάντια στο δυτικό ντύσιμο και της παγκόσμιας αναβίωσης του ισλαμισμού, και της γενικότερης διάδοσης του δυτικού τρόπου ζωής.

26. Κριτήριο 28108

Εκφώνηση: «Μαζί με τον παππού και τη γιαγιά» (1^η παράγραφος, εισαγωγικά)

«θα θέλατε να δείτε πώς είναι σήμερα το Γύθειο;» (2^η παράγραφος, εισαγωγικά)

ένα «έξυπνο» κινητό (2^η παράγραφος, εισαγωγικά)

σε πραγματικό χρόνο! (2^η παράγραφος, θαυμαστικό)

που χόρεψαν με μπρίο... (2^η παράγραφος, αποσιωπητικά)

Να δικαιολογήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στις παραπάνω φράσεις του Κειμένου 1.

Τραγουδούσαν και χόρεψαν μαζί, έφτιαζαν κουλουράκια, φούσκωσαν μπαλόνια, ανακάλυψαν το google earth, μοιράστηκαν αναμνήσεις και μυστικά. Ο λόγος για εννέα Ιδχρονους μαθητές του Ελληνοαμερικανικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος που επί έξι μήνες ανά δύο Σαββατοκύριακα κρατούσαν παρέα στους τρόφιμους στην Εκκλησιαστική Στέγη Φροντίδας Ηλικιωμένων «Παναγία η Ελεούσα» στη Νέα Ιωνία. Το ρηζικέλευθο πρόγραμμα «Μαζί με τον παππού και τη γιαγιά», που υλοποίησε η οργάνωση Αποστολή ΑΝΘΡΩΠΙΟΣ, είχε ως στόχο τη διαγενεακή επικοινωνία και την καταπολέμηση της μοναξιάς των ηλικιωμένων, η οποία αποδείχθηκε το σοβαρότερό τους πρόβλημα.

Οι πρώτες επισκέψεις, ομολογουμένως, ήταν αμήχανες. «Στην αρχή δεν ήξεραν πώς να ξεκινήσουν τη συζήτηση με τους ηλικιωμένους», θυμάται η κ. Άννα-Μαρία Κορακίτη, φοιτήτρια Ιατρικής και είχε αναλάβει, καθότι πλησιέστερα ηλικιακά με τους εφήβους, τον ρόλο της συντονίστριας. «Από τη δεύτερη φορά, όμως, προσαρμόστηκαν στις ανάγκες των ηλικιωμένων και εφάρμοσαν πολύ πρωτότυπους τρόπους επικοινωνίας». Έτσι, όταν μια κυρία μίλησε με νοσταλγία για την ιδιαίτερη πατρίδα της, το Γύθειο, το οποίο δεν είχε επισκεφθεί για περίπου 50 χρόνια, ο νεαρός συνομιλητής της, τη ρώτησε «θα θέλατε να δείτε πώς είναι σήμερα το Γύθειο;». Σε κλάσματα δευτερολέπτου, χάρη στο Διαδίκτυο και σε ένα «έξυπνο» κινητό, η ηλικιωμένη παρατηρούσε εντυπωσιασμένη τις αλλαγές που έχουν συντελεστεί στην πατρίδα της – σε πραγματικό χρόνο! Αντίστοιχα, μέσω της τεχνολογίας οι έφηβοι δημιούργησαν μια playlist με τραγούδια της εποχής των ηλικιωμένων, τα οποία ξεσήκωσαν τους ίδιους, αλλά και τους νεαρούς επισκέπτες, που χόρεψαν με μπρίο...

Απάντηση:

(1^η παράγραφος) εισαγωγικά: τίτλος προγράμματος

(2^η παράγραφος) εισαγωγικά: ευθύς λόγος

(2^η παράγραφος) εισαγωγικά: μεταφορική χρήση όρου

(2^η παράγραφος) θαυμαστικό: έκπληξη, θαυμασμός, δέος της ηλικιωμένης

(2^η παράγραφος) αποσιωπητικά: έμφαση

27. Κριτήριο 19497

Εκφώνηση: *The Fabric of My Life*» (1^η παράγραφος)

(μέλη οργανώσεων, κοινωνικούς λειτουργούς, εργαζόμενους σε camps κ.λπ.) (2^η παράγραφος)

«αόρατες» (2^η παράγραφος)

Πώς όμως επηρεάζουν εμάς τα ρούχα των μεταναστών; (5^η παράγραφος)

«Ήμασταν πολύ συντηρητικοί πριν» (5^η παράγραφος)

Δικαιολόγησε τη χρήση των εισαγωγικών, της παρένθεσης και του ερωτηματικού στα παραπάνω λεκτικά σύνολα ή προτάσεις του Κειμένου 1.

Πριν από λίγο καιρό αυτή η είδηση μάς είχε συγκλονίσει όλους. Ένας 14χρονος πρόσφυγας, που ξεκίνησε από το Μάλι, για να βρει την τύχη του στην Ευρώπη, πνίγηκε στα ανοιχτά της Ιταλίας. Στο εσωτερικό του μπουφάν του βρέθηκε ραμμένος ο σχολικός του έλεγχος. Το παιδί ήθελε προφανώς όλοι να γνωρίζουν πως ήταν καλός μαθητής. «Αυτή η είδηση με συγκλόνησε. Εκτός των άλλων αποδεικνύεται ότι το ρούχο δεν είναι μόνο κάτι που φοράμε. Φέρει τόσο τη συλλογική μνήμη όσο και τη μνήμη αυτού που το φοράει», είπε ο επιστημονικός υπεύθυνος του Ελληνικού Συμβουλίου για τους Πρόσφυγες στη διάρκεια της εναρκτήριας εκδήλωσης του προγράμματος *Creative Europe* «*The Fabric of My Life*», που εστιάζει στη θέση των υφασμάτων και των ενδυμάτων στη ζωή και στη μνήμη παλαιών και σύγχρονων προσφύγων.

Με πολλές ευρωπαϊκές χώρες να έχουν προχωρήσει σε ρυθμίσεις σχετικά με το κάλυμμα της κεφαλής των γυναικών (στην Ελλάδα δεν έχει υπάρξει σχετική απαγόρευση), οι νομικοί απευθύνθηκαν σε ανθρώπους που συναναστρέφονται καθημερινά πρόσφυγες και μετανάστες (μέλη οργανώσεων, κοινωνικούς λειτουργούς, εργαζόμενους σε camps κ.λπ.). Τι παρατηρούν σε σχέση με τις ενδυμασίες; Πώς επηρεάζει το ρούχο την αλληλεπίδρασή τους; Για το θέμα της μαντίλας οι περισσότεροι θεωρούν ότι αποτελεί έκφραση θρησκευτικών πεποιθήσεων, αλλά και μνήμης, πολιτισμικών αξιών, παράδοσης, ταυτότητας, του κόσμου που φέρνουν μαζί τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε έρευνες που έγιναν σε μετανάστριες στη Γαλλία και στο Βέλγιο μετά τις απαγορεύσεις οι γυναίκες είπαν ότι πλέον νιώθουν πιο «αόρατες» από πριν.

Όταν πρωτοέρχονται στην Ευρώπη, η ενδυματολογική τους «ταυτότητα» είναι πιο έντονη. Οι γυναίκες δίνουν σημασία στο μήκος της φούστας ή του φορέματος, φροντίζουν πάντα να είναι καλυμμένα τα χέρια, τα πόδια και τα μαλλιά, και ανάλογα με τη χώρα προέλευσής τους φορούν ρούχα σκούρου χρώματος ή ανοιχτόχρωμα και χρωματιστά. Χαρακτηριστική όμως ήταν μια μαρτυρία: «Είχαμε μια μονογονεϊκή οικογένεια με αρχηγό τη μάνα, με υψηλό μορφωτικό επίπεδο, υπήκοο Συρίας. Εργαζόταν ως διερμηνέας και, ενώ τη γνωρίσαμε στην Ειδομένη² με μαντίλα, στη συνέχεια αποφάσισε μόνη της ότι δεν τη θέλει πια και την αφαίρεσε».[...]

Όπως ειπώθηκε, φαίνεται ότι το γεγονός πως δεν υπήρξε ρύθμιση για τη μαντίλα στην Ελλάδα λειτουργήσε θετικά. Η αλλαγή έγινε σταδιακά και με ομαλό τρόπο. «Λόγω της παράδοσης, του γεγονότος δηλαδή ότι πολλοί από εμάς έχουμε γιαγιάδες που φορούσαν μαντίλι και μάλιστα χωρίς να τις υποχρεώνει κανείς, η ελληνική κοινωνία, αλλά και οι Αρχές επέδειξαν ανεκτικότητα. Θα μπορούσε η Ελλάδα να είναι παράδειγμα για το πώς η μη επιβολή ενός μέτρου μπορεί να έχει καλύτερα αποτελέσματα». Πώς όμως επηρεάζουν εμάς τα ρούχα των μεταναστών; Οι άνθρωποι που μίλησαν στην έρευνα, δήλωσαν ότι σήμερα ντύνονται με περισσότερο χρώμα, πιο ελαφριά και πιο πολύχρωμα. «Ήμασταν πολύ συντηρητικοί πριν».

Απάντηση:

τα εισαγωγικά (1^η παράγραφος): τίτλος εκδήλωσης,
η παρένθεση (2^η παράγραφος): παραδείγματα, επεξήγηση,
τα εισαγωγικά (2^η παράγραφος): μεταφορική χρήση της γλώσσας,
το ερωτηματικό (5^η παράγραφος): απορία/προβληματισμός,
τα εισαγωγικά (5^η παράγραφος): μεταφορά ευθέος λόγου.

28. Κριτήριο 15129

Εκφώνηση: Το ντύσιμό μας «μιλάει» αρκετά (1^η παράγραφος)

Όσο βασανιστικό κι αν είναι μερικές φορές το ερώτημα «τι θα φορέσω σήμερα;» (1^η παράγραφος)

Συχνά, είναι η προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση! (2^η παράγραφος)

και συχνά ζηλεύουμε (;) για την τέλεια εμφάνιση (2^η παράγραφος)

Μήπως διαφωνείτε; (3^η παράγραφος)

Να δικαιολογήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στα παραπάνω χωρία του Κειμένου 1 (Στο δεύτερο χωρίο ζητείται η λειτουργία των εισαγωγικών).

Το ντύσιμό μας «μιλάει» αρκετά για τον εαυτό μας και τα συναισθήματά μας. Ο τρόπος, δηλαδή, που ντυνόμαστε φανερώνει την προσωπικότητα, τη διάθεση, αλλά και πράγματα που θέλουμε να πούμε, να δείξουμε και κάποιες φορές να κρύψουμε. Για άνδρες και γυναίκες, μικρούς και μεγάλους, όποια δουλειά κι αν κάνουμε, όποιες και να είναι οι ιδιότητες και οι ρόλοι μας, το ντύσιμο είναι ένας «κανόνας» από τον οποίο κανένας δε γλιτώνει, ακόμη κι αν το θέλει. Όσο βασανιστικό κι αν είναι μερικές φορές το ερώτημα «τι θα φορέσω σήμερα;», όλοι τελικά αφιερώνουμε χρόνο και σκέψη για το πώς θα ντυθούμε.

Παρόλα αυτά, δεν δίνουν όλοι την ίδια σημασία στα ρούχα και στην εμφάνιση. Για κάποιους είναι «αναγκαίο κακό» και, εκτός από κάποιες ιδιαίτερες περιστάσεις, διαλέγουν ρούχα πρακτικά και άνετα, προκειμένου να μη χάνουν χρόνο στο καθημερινό τους ντύσιμο. Για άλλους το ντύσιμο είναι μια τελετουργία που περιλαμβάνει την αγορά, τους

κατάλληλους συνδυασμούς ρούχων, παπουτσιών και αξεσουάρ, την καθημερινή φροντίδα για την παραμικρή λεπτομέρεια. Ωστόσο, η τεράστια σημασία που δίνουν κάποιοι άνθρωποι στο ντύσιμό τους δεν αποτελεί απαραίτητα ένδειξη αυτοπεποίθησης και σιγουριάς. Συχνά, είναι η προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση! Αυτός που είναι σίγουρος για τον εαυτό του δεν έχει ανάγκη από τη συνεχή επιβεβαίωση ότι είναι καλοντυμένος, ωραίος και άψογος. Ας μην ξεχνάμε ότι πολλά από τα μοντέλα, που θαυμάζουμε και συχνά ζηλεύουμε (;) για την τέλεια εμφάνιση και το υπέροχο ντύσιμό τους, πάσχουν από νευρώσεις.

Υπάρχει, επίσης, η άποψη ότι το ντύσιμο είναι η προετοιμασία μας, για να βρούμε στη σκηνή της ζωής. Όπως ακριβώς συμβαίνει στο θέατρο, όπου αλλάζουμε κοστούμια ανάλογα με το έργο, τη σκηνή ή τον ρόλο, το ίδιο γίνεται και με το ντύσιμό μας στην καθημερινή ζωή. Ντυνόμαστε πολύ συχνά ανάλογα με τις περιστάσεις. Είτε ντυνόμαστε σύμφωνα με τις επιταγές της μόδας είτε φοράμε τα ρούχα που πιστεύουμε ότι μας ταιριάζουν. Τα ρούχα είτε είναι ακριβά είτε φθηνά, φανταχτερά ή σεμνά, μαύρα ή πολύχρωμα, είναι μια απεικόνιση του εσωτερικού μας κόσμου σε δημόσια θέα. Μήπως διαφωνείτε;

Απάντηση:

- Το ντύσιμό μας «μιλάει» αρκετά (1^η παράγραφος) → τα εισαγωγικά περικλείουν τη λέξη γιατί χρησιμοποιείται με μεταφορική σημασία.
- Όσο βασανιστικό κι αν είναι μερικές φορές το ερώτημα «τι θα φορέσω σήμερα;» (1^η παράγραφος) → τα εισαγωγικά περικλείουν αυτούσιο ένα ερώτημα πολλών από εμάς σε ευθύ λόγο → αμεσότητα, οικειότητα στο ύφος λόγου.
- Συχνά, είναι η προσπάθεια να ικανοποιηθεί μια έντονα ναρκισσιστική στάση! (2^η παράγραφος) → το θαυμαστικό δηλώνει κατάπληξη και έντονη αποδοκιμασία.
- και συχνά ζηλεύουμε (;) για την τέλεια εμφάνιση (2^η παράγραφος) → το ερωτηματικό εντός παρενθέσεως δηλώνει αμφιβολία ή/και αποδοκιμασία.
- Μήπως διαφωνείτε; (3^η παράγραφος) → το ερωτηματικό δηλώνει την επιθυμία του πομπού να προβληματίσει και να αφυπνίσει τον αναγνώστη.

29. Κριτήριο 20366

Εκφώνηση: Στο Κείμενο 1 χρησιμοποιείται επανειλημμένα το θαυμαστικό. Αφού εντοπίσεις τρεις περιπτώσεις χρήσης του θαυμαστικού, να παρουσιάσεις τη λειτουργία του σε καθεμιά από αυτές.

Σήμερα, κατά τη διάρκεια μιας συζήτησης, έκανα μια θλιβερή διαπίστωση. Η πλειοψηφία των ανθρώπων, κυρίως γυναίκες, ακολουθούν με ενθουσιασμό τις τάσεις της μόδας. Καταλαμβάνονται από καταναλωτική μανία γεμίζοντας ασφυκτικά τις ντουλάπες με ρούχα, τσάντες και παπούτσια, τα οποία όχι μόνο δεν χρειάζονται, αλλά, όταν περάσει η «μόδα», θα αναρωτιούνται για ποιον λόγο ζόδεψαν τόσα πολλά χρήματα, ώστε να τα αποκτήσουν! Αδιαμφισβήτητα,

όλοι ενδιαφερόμαστε για την εμφάνισή μας, όμως για ποιο λόγο δεν βασιζόμαστε στο τι αρέσει σε εμάς και στο τι μας ταιριάζει, αλλά κατευθυνόμαστε από άλλους, με αποτέλεσμα να παραμένουμε παγιδευμένοι σε αυτόν τον φαύλο κύκλο;

Το ποιοι ορίζουν τη μόδα είναι εύκολο να απαντηθεί, αν και πολύ γενικευμένο. Τη μόδα την ορίζουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και οι άνθρωποι που προβάλλονται εκεί. Δεν είναι απαραίτητο να έχουν σχετικές σπουδές, αρκεί ένα αναγνωρίσιμο άτομο να πει πως κάτι είναι «μόδα»! Φανταστείτε να βγει σε μια συνέντευξη ένας ηθοποιός και να δηλώσει πως οι φακές θα είναι το must φαγητό τον φετινό χειμώνα! Ξαφνικά οι φακές θα εμφανιστούν σε όλους τους καταλόγους των gourmet εστιατορίων!

Το ξέρω πως ακούγεται γελοίο, όμως, αν το καλοσκεφτείτε, αυτό ακριβώς συμβαίνει. Μια ηθοποιός του Hollywood δήλωσε πως τρώει ωμές ρίζες και η ωμοφαγία έγινε μόδα! Η μόδα βασίζεται στη διαφήμιση και στα χρήματα που είναι διατεθειμένη να ξοδέψει η εκάστοτε εταιρεία για την προβολή των προϊόντων της. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, που στις διαφημίσεις συμμετέχουν αναγνωρίσιμα πρόσωπα. Η βασική ερώτηση είναι γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι ακολουθούν τη μόδα, ακόμη κι αν δεν τους ταιριάζει. Πιστεύω πως μεγάλο ρόλο παίζει η ψυχολογία της μάζας, το να ανήκουμε σε κάποια ομάδα, και η ανάγκη μας να είμαστε αρεστοί. Τα MME με την προβολή μιας αμεγάδιαστης εικόνας μάς δημιουργούν την ανασφάλεια πως είμαστε ανεπαρκείς και πως, για να λάμψουμε, πρέπει να γίνουμε ο κλώνος κάποιου άλλου! [...]

Για όλους τους παραπάνω λόγους, λοιπόν, καλό είναι, πριν ακολουθήσουμε κάποια μόδα, να κοιταχτούμε στο καθρέφτη και να σκεφτούμε αν αυτό που βλέπουμε μάς αρέσει. Μην ξεχνάτε πως ο κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός και πως, όταν ερχόμαστε στον κόσμο, έχουμε τη δυνατότητα να προσφέρουμε κάτι που κανένας άλλος δεν μπορεί. Δεν υπάρχει λοιπόν λόγος να πασχίζετε να γίνετε κάποιος που δεν είστε!

Απάντηση:

Περιπτώσεις χρήσης του θαυμαστικού στο Κείμενο 1 και η λειτουργία τους:

- «...για ποιον λόγο ξοδεψαν τόσα πολλά χρήματα, ώστε να τα αποκτήσουν!»: το θαυμαστικό υπογραμμίζει τον παραλογισμό των γυναικών που καταλαμβάνονται από καταναλωτικό πυρετό και ξοδεύουν αλόγιστα χωρίς να έχουν συνείδηση του τι κάνουν.
- «Δεν είναι απαραίτητο να έχουν σχετικές σπουδές, αρκεί ένα αναγνωρίσιμο άτομο να πει πως κάτι είναι «μόδα»!»: το θαυμαστικό δίνει έμφαση στη δύναμη του «επώνυμου» ατόμου να επιβάλλει και μόνο με το λόγο του τη «μόδα» χωρίς να χρειάζεται να σχετίζεται με τον χώρο της μόδας, να έχει κάνει ειδικές σπουδές κ.λπ. Η θέση της συγγραφέα ενέχει στο χωρίο αυτό και ειρωνεία.
- «Φανταστείτε να βγει σε μια συνέντευξη ένας ηθοποιός και να δηλώσει πως οι φακές θα είναι το must φαγητό τον φετινό χειμώνα!»: το θαυμαστικό επισημαίνει την έκπληξη που δημιουργεί το παράδοξο «σενάριο» ένας ηθοποιός να ορίσει ως μόδα τις «φακές», ένα φαγητό σηματοδοτημένο ως «ταπεινό», «φαγητό των φτωχών» κ.λπ. και όχι ως «εκλεκτό έδεσμα».

- «Ξαφνικά οι φακές θα εμφανιστούν σε όλους τους καταλόγους των gourmet εστιατορίων!»: το θαυμαστικό υπογραμμίζει ειρωνικά την άνευ όρων υιοθέτηση της παράδοξης άποψης του ηθοποιού από τα εκλεκτά και εκλεκτικά εστιατόρια.
- «Μια ηθοποιός του Hollywood δήλωσε πως τρώει ωμές ρίζες και η ωμοφαγία έγινε μόδα!»: το θαυμαστικό υπογραμμίζει ειρωνικά την παραδοξολογία της ηθοποιού και την άμεση και αλόγιστη υιοθέτηση της συνήθειάς της από τον κόσμο.
- «...πρέπει να γίνουμε ο κλώνος κάποιου άλλου!»: το θαυμαστικό υπογραμμίζει τον παραλογισμό (και τον κίνδυνο) να θυσιάσουμε την προσωπικότητά μας και να γίνουμε αντίγραφα των «επωνύμων» και υποχείρια των ΜΜΕ και της διαφήμισης.
- «Δεν υπάρχει λοιπόν λόγος να πασχίζετε να γίνετε κάποιος που δεν είστε!»: το θαυμαστικό υπογραμμίζει την πρόθεση της συγγραφέα να αφυπνίσει τους αναγνώστες προτρέποντάς τους να διατηρήσουν την προσωπικότητά τους και να μην υποδουλώνονται στη «μόδα».

30. Κριτήριο 17158

Εκφώνηση: Στην περίοδο λόγου «Σύμφωνα, λοιπόν, με μια αμερικανική έρευνα («Monitoring the Future») φαίνεται ότι οι σημερινοί έφηβοι βγαίνουν έξω πολύ λιγότερο» τα εισαγωγικά στην παρένθεση δηλώνουν:

α. ειδικό όρο

β. μεταφορική χρήση της γλώσσας

γ. ειρωνεία

δ. τίτλο/επωνυμία

Απάντηση: δ

31. Κριτήριο 33011

Εκφώνηση: Στην τελευταία παράγραφο του Κειμένου 1 εντοπίζονται: δύο σημεία με άνω-κάτω τελεία, ένα σημείο με εισαγωγικά, ένα σημείο με άνω τελείες και ένα σημείο με διπλές παύλες. Να καταγράψεις αυτά τα σημεία και να αναφερθείς στο ρόλο που εξυπηρετεί το καθένα από αυτά.

Να πώς συνοψίζει την αναγκαιότητα και την ωφέλεια της ανάγνωσης ο ίδιος ο Μπλουμ, προσθέτοντας ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο: «Διαβάζουμε βαθιά για διάφορους λόγους, οι περισσότεροι γνωστοί: γιατί δεν μπορούμε να γνωρίσουμε βαθιά όσους ανθρώπους θα θέλαμε να γνωρίσουμε· γιατί θέλουμε να γνωρίσουμε καλύτερα τους εαυτούς μας· γιατί ζητάμε τη γνώση, όχι μόνο του εαυτού μας και των άλλων, αλλά του κόσμου γενικότερα. Ωστόσο, το πιο ισχυρό, το πιο αυθεντικό κίνητρο μιας βαθιάς ανάγνωσης των έργων του πολύπαθου πλέον κανόνα είναι η αναζήτηση μιας δύσκολης απόλαυσης». Αυτή η απαιτητική τέρψη έρχεται σε κάθε περίπτωση πρώτη –τόσο για

τον Χάρολντ Μπλουμ όσο και για κάθε πραγματικό αναγνώστη— όταν πιάνει στα χέρια του ένα βιβλίο. Και μόνο όταν υπάρχει αυτή, μπορεί να έρθουν και όλα τα άλλα.

Απάντηση:

- **Άνω και κάτω τελεία:**

A) «...ένα ακόμη σημαντικό στοιχείο: “Διαβάζουμε βαθιά...”».

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η άνω και κάτω τελεία αξιοποιείται για την αυτούσια παράθεση των λόγων του Χάρολντ Μπλουμ.

B) «...οι περισσότεροι γνωστοί: γιατί δεν μπορούμε να γνωρίσουμε βαθιά...».

Σε αυτή την περίπτωση η άνω κάτω τελεία χρησιμοποιείται για να εισαγάγει τους λόγους για τους οποίους, σύμφωνα με τις απόψεις του Χάρολντ Μπλουμ, διαβάζουμε βαθιά.

- **Εισαγωγικά:** «Διαβάζουμε βαθιά... μιας δύσκολης απόλαυσης».

Τα εισαγωγικά περικλείουν αυτούσια τα λόγια του Χάρολντ Μπλουμ, που παραθέτει σε ευθύ λόγο ο κειμενογράφος.

- **Άνω τελείες:** «γιατί δεν μπορούμε να γνωρίσουμε βαθιά όσους ανθρώπους θα θέλαμε να γνωρίσουμε· γιατί θέλουμε να γνωρίσουμε καλύτερα τους εαυτούς μας· γιατί ζητάμε τη γνώση, όχι μόνο του εαυτού μας και των άλλων, αλλά του κόσμου γενικότερα».

Με την παρουσία των άνω τελειών ο κειμενογράφος σημειώνει την αρχή και το τέλος των ημιπεριόδων, ομαδοποιώντας τους λόγους του εκ βαθέων διαβάσματος, σύμφωνα με τις απόψεις του Χάρολντ Μπλουμ, με κάθε ημιπερίοδο να συμπληρώνει την προηγούμενή της, προκειμένου να δημιουργηθεί μια νοηματική αυτοτέλεια.

- **Διπλή παύλα:** «—τόσο για τον Χάρολντ Μπλουμ όσο και για κάθε πραγματικό αναγνώστη—»

Η διπλή παύλα χρησιμοποιείται για να εισαγάγει ένα προσωπικό σχόλιο από πλευράς κειμενογράφου, μια απαραίτητη, αυτή τη φορά, παρέμβαση για να αναδείξει τη σημασία της αναγνωστικής απόλαυσης, στοιχείο απαραίτητο για κάθε πραγματικό αναγνώστη.

32. Κριτήριο 14471

Εκφώνηση: Στην 1^η και 2^η παράγραφο του Κειμένου 1 χρησιμοποιούνται τα εισαγωγικά σε όλες τις περιπτώσεις («κανόνας», «μαρτύριο», «βγούμε στη σκηνή», «σκανάρισμα») για τον ίδιο λόγο. Ποιος είναι αυτός; Ποιο είναι το υφολογικό αποτέλεσμα που προκύπτει από αυτή τη χρήση τους;

Όποια δουλειά κι αν κάνουμε, όποιες και να είναι οι ιδιότητες και οι ρόλοι μας, το ντύσιμο είναι ένας «κανόνας» από τον οποίο κανένας δε γλιτώνει, ακόμη κι αν το θέλει. Μάλλον, βέβαια, κανείς δεν το θέλει. Όσο βασανιστικό κι αν είναι ενίοτε (και για κάποιους και κάποιες το καθημερινό ντύσιμο είναι συχνά ένα «μαρτύριο»), όλοι

θέλουμε να ντυνόμαστε, όχι μόνο για να μην κρυώνουμε, για να σκεπάζουμε τη γύμνια μας ή για να προστατεύουμε το σώμα μας. Το ντύσιμο είναι η προετοιμασία μας για να «βγούμε στη σκηνή» της ζωής.

Όμοια με το θέατρο, αλλάζουμε κοστούμια ανάλογα με το έργο, τη σκηνή, τον ρόλο, τα συναισθήματα. Είτε ντυνόμαστε με την τελευταία λέξη της μόδας είτε φοράμε και ξαναφοράμε τα ρούχα που πιστεύουμε ότι μας ταιριάζουν (ακριβά, φθηνά, φανταχτερά, σεμνά, μαύρα ή πολύχρωμα), το ένδυμα είναι μια απεικόνιση του εσωτερικού μας κόσμου που δείχνουμε σε όλους. Μπορούμε, άλλωστε, να το διαπιστώσουμε και στον εαυτό μας. Όταν βρεθούμε σε μια αίθουσα με κόσμο, όταν είμαστε καλεσμένοι μαζί με ανθρώπους που γνωρίζουμε λίγο ή καθόλου σε ένα φιλικό σπίτι, τι είναι αυτό που μας κάνει να διαμορφώσουμε μια πρώτη εντύπωση για τους γύρω μας; Μια εικόνα που, σαν να ρίχνουμε μια ματιά σε φωτογραφία, σαν ένα «σκανάρισμα», μας δίνει τις πρώτες πληροφορίες για τον άνθρωπο που έχουμε απέναντί μας. [...]

Απάντηση: Δήλωση συνυποδηλωτικής/μεταφορικής χρήσης της γλώσσας

Με τη χρήση αυτή δίνεται στο κείμενο περισσότερη ζωντάνια, καθώς συχνά τα δεδομένα αποδίδονται με έναν πιο υπερβολικό, αλλά και πιο εύληπτο τρόπο, με στόχο να προβληματίσουν τον αποδέκτη σχετικά με τη λειτουργία του ενδύματος.

33. Κριτήριο 16514

Εκφώνηση: «χτυπάει» στην καρδιά (παράγραφος 1),

«Είμαστε προγραμματισμένοι να ερωτευόμαστε, αυτό είναι ένα σύστημα του εγκεφάλου που εξελίχθηκε πριν από εκατομμύρια χρόνια» (παράγραφος 2),

«Βήμα» (παράγραφος 2).

Να εξηγήσεις τη λειτουργία των εισαγωγικών στις παραπάνω φράσεις του Κειμένου 1.

Φτερουγίσματα στο στήθος, τρελά καρδιοχτύπια, βέλη που τρυπάνε κατάκαρδα: στη συλλογική φαντασία του μεγαλύτερου μέρους της ανθρωπότητας, ο έρωτας, ακόμη και όταν δεν διαθέτει φτερά και τόξο, «χτυπάει» στην καρδιά. Παρ' όλα αυτά, ό,τι και αν μας λένε τα τραγούδια και τα ποιήματα ή ακόμη και αυτές οι ίδιες οι αισθήσεις μας, στην πραγματικότητα ο φτερωτός θεός κατοικοεδρεύει στο... κεφάλι μας. Για την ακρίβεια, όπως έχει δείξει τα τελευταία χρόνια ο τομογράφος, κρύβεται ριζωμένος βαθιά σε μερικά από τα βασικότερα συστήματα του εγκεφάλου μας και είναι έτοιμος ανά πάσα στιγμή να αναλάβει τα ηνία. Αρκεί να δεχθεί το κατάλληλο ερέθισμα. Από εκεί και πέρα –και εδώ η λαϊκή ρήση επιβεβαιώνεται– όλα είναι ζήτημα χημείας!

«Είμαστε προγραμματισμένοι να ερωτευόμαστε, αυτό είναι ένα σύστημα του εγκεφάλου που εξελίχθηκε πριν από εκατομμύρια χρόνια» λέει στο «Βήμα» η Ελεν Φίσερ, βιολογική ανθρωπολόγος από το Πανεπιστήμιο Ράτζερς στο Νιου Τζέρσι των Ηνωμένων Πολιτειών και διεθνώς αναγνωρισμένη ως η «πρύτανις της επιστήμης του έρωτα». «Όπως τα συστήματα του φόβου, της χαράς ή της αηδίας, το βασικό σύστημα του έρωτα είναι σαν μια γάτα που κοιμάται και μπορεί να ξυπνήσει ανά πάσα στιγμή». Η χαρά ακούγεται σαν κάτι ταιριαστό, αν όμως η συσχέτιση με

τόσο «ποταπά» αισθήματα όπως ο φόβος ή η αηδία σας ξενίζει, η ανθρωπολόγος έχει έτοιμη την απάντηση. Παρά το γεγονός ότι δεν εξασφαλίζει την επιβίωσή μας όπως ο φόβος ή η αηδία, ο έρωτας συγκαταλέγεται στα βασικά, πρωτόγονα συστήματα του εγκεφάλου μας γιατί αποτελεί ένα βασικό «όπλο» για την επίτευξη του εξελικτικού σκοπού μας: τη διαίωνιση του είδους μας.

Απάντηση:

«χτυπάει» στην καρδιά (παράγραφος 1): μεταφορική χρήση της λέξης που τίθεται σε εισαγωγικά

«Είμαστε προγραμματισμένοι να ερωτευόμαστε, αυτό είναι ένα σύστημα του εγκεφάλου που εξελίχθηκε πριν από εκατομμύρια χρόνια» (παράγραφος 2): αυτούσια παράθεση των λόγων της ανθρωπολόγου Έλεν Φίσερ

«Βήμα» (παράγραφος 2): τίτλος εφημερίδας

34. Κριτήριο 28126

Εκφώνηση: 1. Η διπλή παύλα στο απόσπασμα: «με τις λέσχεις ανάγνωσης –λαμβάνοντας υπόψη και τις διεθνείς έρευνες που μας είναι γνωστές– θα πρέπει να είναι τριπλός» περικλείει:

α. προσωπικό σχόλιο του συγγραφέα

β. ενδεικτικά παραδείγματα

γ. διευκρίνιση

δ. ορισμό

2. Τα εισαγωγικά στο απόσπασμα: «οι συμμετέχοντες ιεραρχούν μια σειρά «δώρων» από την επικοινωνία και την από κοινού ανάγνωση» έχουν χρησιμοποιηθεί για να δηλώσουν:

α. μεταφορική χρήση της γλώσσας

β. όρο ειδικού λεξιλογίου

γ. αυτούσια παράθεση λόγων

δ. διαφοροποίηση από τα προηγούμενα

3. Η παρένθεση στο απόσπασμα: «η συστηματική ή απομακρυσμένη σχέση των λεσχών με τον θεσμό που τις φιλοξενεί (βιβλιοθήκη, βιβλιοπωλείο, πολιτιστικός σύλλογος, πανεπιστημιακό τμήμα) επηρεάζει τους μηχανισμούς και τη διαδικασία προσέγγισης του κειμενικού νοήματος» αναφέρεται:

α. στη συστηματική ή απομακρυσμένη σχέση

β. στις λέσχεις ανάγνωσης

γ. στους θεσμούς

δ. στα κειμενικά νοήματα

Στις αρχές του 21^{ου} αιώνα η άνθηση των λεσχών ανάγνωσης στη χώρα μας στρέφει το ενδιαφέρον σε διάφορους θεσμούς, οι οποίοι φιλοξενούν την ανάγνωση και ενθαρρύνουν την ομαδική επικοινωνία με τα κείμενα. Ο σκοπός των ερευνών που σχετίζονται με τις λέσχες ανάγνωσης –λαμβάνοντας υπόψη και τις διεθνείς έρευνες που μας είναι γνωστές– θα πρέπει να είναι τριπλός: να διαπιστωθούν τα κοινωνικά χαρακτηριστικά των μελών των λεσχών, να αναζητηθούν οι παράμετροι που επικάθονται στην ερμηνεία και να επισημανθούν τα χαρακτηριστικά των θεσμών που επηρεάζουν τις ερμηνευτικές προσεγγίσεις των λεσχών. [...]

Το ερώτημα γιατί έρχονται οι αναγνώστες στις λέσχες αναζητεί κι αυτό μια απάντηση. Έχει υποστηριχθεί ότι οι συμμετέχοντες ιεραρχούν μια σειρά «δώρων» από την επικοινωνία και την από κοινού ανάγνωση. Ο αναγνώστης των βιβλίων στις λέσχες δεν «εισπράττει» νοήματα, αλλά χρησιμοποιεί τα νοήματα αποσκοπώντας στην προσωπική κοινωνική του ανέλιξη. Τα χρησιμοποιεί για τον προσωπικό και, ακολούθως, τον κοινωνικό μετασχηματισμό. Δηλαδή η ανάγνωση γι' αυτόν έχει ως απώτερο στόχο την αυτοβελτίωση και τη συλλογική βελτίωση. Άρα, μπορούμε να πούμε ότι έχουμε μια μορφή ανιδιοτελούς ανάγνωσης η οποία ενδιαφέρεται για την σύνδεση της ανάγνωσης με τη ζωή και την επέκταση των συμπερασμάτων της πρώτης στη δεύτερη. [...]

Η συστηματική ή απομακρυσμένη σχέση των λεσχών με τον θεσμό που τις φιλοξενεί (βιβλιοθήκη, βιβλιοπωλείο, πολιτιστικός σύλλογος, πανεπιστημιακό τμήμα) επηρεάζει τους μηχανισμούς και τη διαδικασία προσέγγισης του κειμενικού νοήματος. Για παράδειγμα, η βιβλιοθήκη είναι ένας θεσμός που προάγει την ελεύθερη ανάγνωση και κυρίως την ανιδιοτελή ανάγνωση (πηγαίνω και βρίσκω όποιο βιβλίο μου αρέσει και το διαβάζω). Η βιβλιοθήκη έχει ακόμη μια ιδιαιτερότητα: έχει ταυτιστεί με την σιωπηλή ανάγνωση ενώ, λόγω της άνθησης των λεσχών, συνδυάζει σιωπηλή ανάγνωση και μεγαλόφωνη συζήτηση για το κείμενο. Το πανεπιστημιακό τμήμα επηρεάζεται από τις κειμενικές ερμηνείες της επίσημης κριτικής ανάλογα με το κατά πόσο κοντά ή μακριά βρίσκεται στις πολιτισμικές σπουδές. Το βιβλιοπωλείο, επίσης, είναι ένα κέντρο που προωθεί την αγορά του βιβλίου άρα σκοπεί στην διατήρηση της συζήτησης γι' αυτό χωρίς ίσως αναγκαστικά να στρέφει προς μια ορισμένη κειμενική ερμηνεία προωθώντας, ωστόσο, κάποιες νέες κυκλοφορίες.

Απαντήσεις:

1-γ

2-α

3-γ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ